

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 1 ГОДИНА XVIII 2009 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

„Пътят към
Христос“

В началото на годината стартира мисионският проект „Пътят към Христос“ до всеки дом в България.

Той започна на 15 януари 2007 г. в областите Видин и Монтана, където за 2 месеца бяха разнесени 50 000 списания и 350 000 брошури до всички 272 населени места с малко повече от 300 000 души население.

Материалите бяха приети радушно в 98% от домакинствата. Хората бяха приятно изненадани от факта, че някои правят нещо безвъзмездно за тяхното нравствено и духовно обогатяване.

Успехът от пилотния проект доведе до спонтанна национална кампания за събиране на средства, иницирана от християните в Адвентната църква. С набраните до края на август 2007 г. 296 380 лева през следващите 2 месеца бяха отпечатани още 1 200 000 списания и брошури.

До юни 2008 г. материалите бяха разпространени успешно от дом на дом в 4 050 села и градове за 8 месеца с помощта на близо 7 000 доброволци.

Така духовният бестселър - книгата „Пътят към Христос“ - достигна до 47% от населението в страната и покри 75% от нейната територия.

Продължава на стр.7

Уроците от миналото - предизвикателство за настоящето

27 януари е обявен от Европейския съюз и Организацията на обединените нации за Ден в памет на Холокоста - избиването на шест милиона евреи по времето на Втората световна война. На този ден през 1945 г. е освободен концентрационният лагер Аушвиц, заедно с малцината оцелели там. Исторически честването на тази дата е резултат от срещата на американския президент Бил Клинтън с британския министър-председател Тони Блеър и шведския министър-председател Йоран Першон през 1998 г. За първи път Денят в памет на Холокоста е отбелязан през 2000 г. от 48 държави. През 2005 г. ООН официално прие и определи 27 януари като Ден в памет на Холокоста.

Честването на тази дата всяка година в памет на жертвите и оцелелите от Холокоста има за цел да помогне на поколенията да не забравят грешките от миналото, за да не ги повторят!

Фактите

Холокоста бележи един от най-тъмните периоди в човешката история. През 1933 г. в Европа живеят приблизително девет милиона евреи, пръснати в 21 държави. След дванадесет години - през 1945 г. - двамата от трима са вече мъртви. Днес, повече от шестдесет години след онези ужасяващи събития, въпреки нашето познаване на историята и историческите особености на епохата, все още не можем да проумеем случилото се. Холокоста е уникално събитие, защото не дребна варварска държава, но цивилизована страна с много стойностна християнска история в лицето на своите законно избрани лидери си поставя за цел да унищожи физически цял един народ!

Когато евреите научават, че трябва да умрат, това е присъда, която не може да се обжалва, ситуация, в която няма милост, нито място за преговори, за помирение или за проява на състрадание... Евреите имат враг, който не приема никакво друго решение освен едно

- тяхната смърт! Никой еврей не може да разчита на съд, на адвокат или на защита. Не може да спаси живота си, като помолит за милост или прошка за „вината“, че се е родил еврей... Не може да получи милост, ако се предаде, нито може да предложи да стане доживотен роб и слуга на онези, които го мразят. Той е под присъда, която не може да бъде променена и избегната. Смъртта е единствената опция...

Независимо от цялата информацията, с която разполагаме за тези събития, станали преди малко повече от половин век, все още нямаме никакъв разумен отговор на въпросите:

Защо народите на Европа остават безмълвни?

Защо обръщат гръб на факта, че невинни хора са избивани без причина?

Как е възможно шест милиона души да викат за помощ и да няма кой да им подаде ръка?

Продължава на стр.7

Топ 10 на новините за

Класация на сп.

2008-а

1. Деня, в който осъзнахме, че небето се сгромолясва

Мрачни облаци обгързваха световната икономика през по-голямата част от изминалата година, но на 13 септември, събота, бурята започна. Ненадейно разбрахме, че „Лиймън Бразърс“ (Lehman Brothers), един от колосите на американското инвестиционно банкиране е пред непосредствен фалит. Оцеляването му зависеше от пояса, хвърлен от Националната банка на САЩ, но същият този пояс бе подхвърлен на друг финансов великан - Мерил Линч (Merrill Lynch). Лиймън се изпари в небитието. Едновременно с това най-големият застрахователен гигант в света - AIG обяви, че също се нуждае от реанимация. Ненадейно всички тези години на безумно лесни кредити се стовариха върху нас и банките, които ги бяха отпусkali. Започнаха лошите времена. А те можеха да бъдат усетени от тежестта на месечните вноски по ипотечните кредити, страха от това да не загубиш работата си, невъзможността да изтеглиш потребителски кредит и посъпването на живота. Тази събота - 13 септември - отприщи потопа от депресиращи новини, които замъглиха коледните празници.

2. Да, той може

В момента, в който новинарските мрежи обявяваха крайните резултати от гласуването за президент в САЩ, лавинообразната победа на Барак Обама бе толкова внушителна, колкото някога бе изглеждала напълно невъзможна. Избирането на първия афроамериканец за президент на Америка се превърна в епично приключение, прославящо не само победата на социалното равенство над расовите бариери, но и творческия потенциал и креативност на политическа кампания, която помете поколения консерватизъм в американската политика. В центъра на драматичното представление бе естествено самият Обама, с героична осанка, но самообладан, изправен срещу внушителни противници, но винаги излизащ от битките като по-умната и по-харизматична фигура. Естествено само бъдещето ще покаже дали целия този политически екстаз ще преодолее икономическия апокалипсис, който Обама наследява от предшественика си Буш, наред с безкрайната листа от кризи като например войните в Ирак и Афганистан или сривът в американската здравна система и образование. За момента обаче американците вярват, че в историята им се е случило истинско чудо.

3. Мумбай се превърна в поредния заложник

Ню Йорк, Лондон, Магрид бяха космополитните градове, пострадали в името на религиозните войни през последното десетилетие. Към тях се добави и Мумбай. В продължение на 3 дни индийският финансов център и азиатска филмова столица, метрополис, в който живеят над 12 млн души бе държан като заложник от десетина въоръжени мъже, нещо в което обикновените мумбайци

трудно повярваха. Най-лъскавите хотели, в които западните богаташи и туристи отсядаха се превърнаха в бойно поле и така имиджът на Индия създаден от икономическия възход през последните години помръкна. Местните политици и централната власт веднага размахиха обвинителен пръст към съседа и архивраг - Пакистан.

4. Опустошение в Пакистан

Пакистан отвърна на обвиненията на Индия, че самият той е жертва на терористични атаки. Бунтовнически групировки, подхранвани от многобройните пакистански племена по границата с Афганистан сеяха хаос и разруха от двете ѝ страни. Планинските райони бяха обвинени за две атаки, които разтърсиха не само държавата, но и света - кървавото убийство на Беназир Бхутто и взрива в хотел Marriott, взел живота на десетки души. Може би точно тероризма сложи край на авторитарното управление на генерал Первез Мушараф, ключов сътрудник на президента Буш в една от двете войни водени от Америка в региона - тази в Афганистан.

5. Веселият Роджър отново владее моретата

Самата употреба на обвитата в романтизъм дума „пират“ показва, че поредицата от отвличания на търговски кораби, преминаващи през Аденския залив, е достатъчно доказателство за това, че измъчените народи на Източна Африка живеят в друга историческа епоха. През есента обаче стана ясно, че все пак думата не може да облече в романтизъм престъпленията на морските разбойници на Сомалия. След като само през изминалата година припечелиха повече от 30 млн. долара от над 70 подобни отвличания, пиратите изплашиха международната общност, когато през септември гръзнаха да отвлекат украински търговски кораб, пренасящ танкове и други бойни материали, които можеха сериозно да влошат положението в и без това разкъсания от конфликти Судан. Но това не бе краят. Корсарите удариха джакпота, когато отвлякоха саудитския супертанкер Sirius Star, пренасящ суров петрол на стойност над 100 млн. долара. В крайна сметка международната общност не успя напълно да осъзнае, че народът в практически несъществуващата държава Сомалия е преживял толкова много страдания през изминалите две десетилетия, че е превърнал страданието си в стока за износ за останалия свят.

6. Войната в Кавказ

Владимир Путин, обявен за човек на годината през 2007 г., може би вече не е на кормилото на руската федерация, но амбициите му за възвръщане на имперската руска мощ се претвориха в дрънкането на оръжия през август, когато руските танкове прегазиха грузинската държавна граница. Конфронтацията между гиганта и бившия сателит Грузия започна, когато държавните грузински сили победоха военни операции в Южна Осетия, провинция със самообявен и от никого непризнат готобага суверенитет. В духа на червената армия руските дивизии навлязоха дълбоко в територията на една независима държава, разпрацайки по целия свят бруталната новина, че Москва няма да търпи по границите си доближаването на натовски сили. Нито САЩ, нито Европа успяха адекватно да отговорят на заплахата. От една страна понеже нямаха апетит за военна конфронтация с бившата суперсила, а от друга пресметливите европейци добре знаеха, че по-голямата част от нефтените им и газови доставки текат по руски тръби. В крайна сметка Европа успя да изкове мирно споразумение, но под диктовката почти изцяло на Москва.

7. Китай дари света с меламина

Някога химическото вещество меламина се използваше в производството на чинии и кухненско обзавеждане, докато находчив бизнесмен не разбрал, че може да се ползва и с други цели. Например лъжливо да завишава отчетения при лабораторен тест протеин в млякото. От тук изскочи и скандалът с търговската марка „произведено в Китай“. Още през 2007 г. светът бе предупреден от опасностите на меламина като хранителна добавка, когато собствениците на кучета и котки по целия свят загубиха любимците си в следствие на остра бъбречна недостатъчност.

Продължава на стр. 8

7 тайни на здравите църкви

В един от последните броеве на сп. „Аутрийч“ писах за седемте греха на умиращите църкви. Откликът бе изключителен, но постоянно ми задаваха един и същи въпрос: „Том, след като разбрахме кои са характеристиките на умиращите църкви, можеш ли да ни разкажеш за особеностите на здравите?“. Отново разгледах проучването си върху повече от 2000 здрави църкви в Америка и открих общите черти. С вълнение ги споделям с вас.

Започвам с няколко уговорки. Първо, нямам намерение да ви отегчавам с данните, които имам на разположение. Второ, списъкът ми с принципи съвсем не е изчерпателен. Сигурен съм, че ще се запитате защо някои не са включени. Изследователският ми екип направи всичко по силите си, за да определи седем основни принципа, следвани от здравите църкви, но по всяка вероятност някои са пропуснати. И накрая, тези „тайни“ не са никакви тайни. Просто се опитам да направя заглавието по-интересно.

Тайна № 1:

Църковните водачи и миряните издигат Свещеното Писание.

Макар че придържането към консервативен и евангелски възглед за Библията не гарантира здраве в църквата, ние не намираме здраве там, където Писанието не се приема за авторитет. Тази така наречена „тайна“ е открита не само от нас, но и от проучванията на голям брой статистики и изследователи.

Тайна № 2:

Църквите и техните водачи се стараят да бъдат в крак с времето.

В днешните църкви обстановката е доста опасна. „В крак с времето“ може да има много значения, които да са както положителни, така и отрицателни в зависимост от гледната точка и от философията на църковния живот. Тук е мястото да изясня, че „в крак с времето“ съвсем не означава и не може да означава компромис с Библията.

Мнозина църковни ръководители копнеят за деня, когато християните ще се интересуват най-вече от лоялността си към Библията и от евангелизиране на невярващите. За съжаление много църковни членове се интересуват повече от собствен си комфорт, отколкото от самопожертвувателно служене и от проповядване на евангелието за хората, които не следват Христос. Повечето църковни конфликти, на които съм бил свидетел, се въртят около странични теми: музикалният стил, дължината на проповедта, църковната сграда и пр.

Тайна № 3:

Църквите и техните водачи се придържат към принципа за изключителната значимост на проповедта.

В някои църкви проповядването е загубило своята сила и насоченост. Смята се за нещо ненужно и само за един от видовете комуникации. Дори то да е основна част от богослужението, проповедникът не му отделя достатъчно време и не се

Томас С. Рейнър

подготвя добре. Изнасят се проповеди, но в тях няма никаква сила.

Сред изучаваните от нас църкви проповядването бе основно за тези, в които имаше траен растеж и значими дейности. Пасторите, които проповядваха всяка седмица, прекарваха пет пъти повече време в подготовка за проповедите си от онези, които изнасяха проповеди в болни църкви. Съществува силна зависимост между времето за подготовка на проповедта и здравето на църквата.

Разбира се, ако е необходимо проповедниците да прекарват доста време в подготовка на проповедите, църковните членове трябва да им дадат тази възможност. Не може да се очаква при това водителите да присъстват на всяко събрание, да се справят с всяка пасторска задача, да посещават абсолютно всички и да отделят часове за съветване. Членовете трябва да предоставят на проповедника време, през което той да се концентрира и върху молитвата и служенето със слово (Деяния 6:4).

Тайна № 4:

Църквите имат здрави малки групи.

За някои църкви основната малка група е съботното училище, за други - домашните групи, които се срещат в различни домове. Църквите, които насърчават включването на колкото се може повече свои членове в мал-

ки групи, подsigуряват духовния им просперитет многократно по-добре от онези, чиито членове ходят само на богослужение.

Белег пък за здравето на малките групи е включването в тази дейност и на ръководителите и пасторите, които разбират колко е важна тя.

Тайна № 5:

Здравите църкви наблягат на общата молитва и на служенето чрез молитва.

Те правят нещо повече от повърхностни изказвания за значението ѝ.

Работех с екипа си в църква от 250 души, в която по всяко време на денонощието в специална стаичка някой се молеше за църквата, за всичките ѝ членове и приятели, за всичките ѝ нужди и проблеми. Това означава, че 168 от миряните бяха посветени на молитва в тази стаичка поне по час на седмица. След като преди три години ръководството на църквата започна да набляга на молитвата, двойно по-голям брой хора идваха на богослуженията.

Друг общ елемент в молитвеното служене в здравите църкви е този, че членовете им се молят за невярващите, като ги споменават по име. Те не се срамуват, нито се страхуват да обявят на глас най-голямата нужда, която даден човек може да има: спасение чрез Исус Христос.

Продължава на стр. 7

Следвай Библията по целия свят

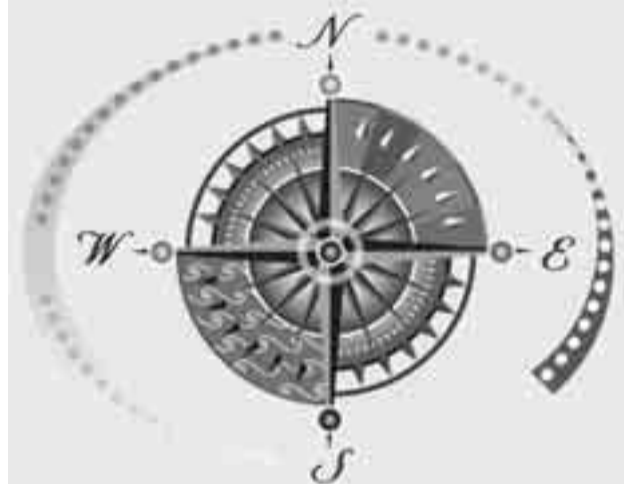

Следете пътуването на www.followthebiblesda.com

Църквата на адвентистите от седмия ден е силно свързана с Библията. Тя е такава от самото си начало и точно затова членовете ѝ се събират в Съботното училище, за да изследват библейски теми преди времето за поклонение.

С цел да изяви своята голяма привързаност към Библията, на административната годишна сесия на Генералната конференция, състояла се в Манила, Филипините, църквата представи идея да създаде специален екземпляр Библия, която да започне впечатляващо пътешествие по света. Този уникален екземпляр 30 на 46 см и с кожена подвързия ще бъде написан на 66 езика, като всяка от книгите му ще бъде на различен език.

Президентът на Църквата на адвентистите, пастор Ян Полсен, я повери на Алберто Гулфан, президент на Южнотихоокеанската азиатска дивизия за първия етап

от маршрута, в който са включени срещи и маратонски четения в села, болници и университети по цял свят.

Този проект, планиран преди година, е озаглавен „Следвай Библията“. Той има за цел да съживи нуждата на адвентистите по целия свят от всекидневен контакт със Свещеното Писание. Скорошно световно изследване сред членове на ЦАСД разкрива, че 51 % от тях го четат и изследват редовно.

Библията ще прекосява 6 континента, за да достигне

Президентът на адвентната църква Ян Полсен (вляво) предава Библията, написана на 66 различни езика на Алберто Гулфан, президент на Южноазиатската-тихоокеанска дивизия. Тази Библия ще прекосява целия свят, за да насърчи изучаването на библейските истини.

до следващия световен конгрес на ЦАСД, който ще бъде през 2010 г. в Атланта, Джорджия (САЩ).

„Адвентистите от седмия ден трябва да преоткрият стойността на четенето на тази книга - каза Ян Полсен пред 12 000 човека по време на богослужението в спортната зала Аранета Колизеум. - Наш е ангажиментът да направим Божието Слово да заеме по-централно място в живота ни“.

„Тази Библия ще бъде изданието, пътувало най-много по света“ - потвърди Марк Финли, вицепрезидент на Световната църква на адвентистите и отговорник за евангелизациите. Каза също, че този единствен екземпляр от Библията представя книгата Битие на испански, Псалмите на китайски и Откровението на корейски, а Неемия е преведена на тагалог - новина, възприета с аплодисменти от филипинската публика.

Библията ще остане за няколко месеца в Южноазиатско-тихоокеанската дивизия. През декември ще бъде изпратена в Сеул, Южна Корея, и в различни градове на Севернотихоокеанската азиатска дивизия. Потребителите на Интернет могат да следят пътуването ѝ в www.followthebiblesda.com. Този сайт предлага също и други ресурси, както и годишен план за четене на Библията. **ANN/BIA**

Сръбската адвентна църква моли за защита международната общност

Адвентистите се страхуват за сигурността си, тъй като са вандализирани и заплашвани

През последния септември заплахи бяха изписани с графити върху стените на адвентната църква в Сивак. Според ръководителите на църквата властите не са направили нещо, за да възпрат вандалите.

Последния месец престъпниците счупиха прозорците, издраскаха заплахи по стените и разрушиха частната собственост на пет от сръбските адвентни църкви. Този факт накара ръководителите на Адвентната църква в този район да помолят за помощ международната общност.

Според публикувано комунике от ръководителите на адвентната църква в Югоизточна Европа, тези последни насилнически действия идват след година на все по-сериозни престъпления, извършвани против сръбските адвентисти.

Милодраг Зиванович, президент на Югоизточната адвентна църква в Европа, заявява в апел, отправен в петък: „Информирахме властите за инцидентите. Тъй като фактите се повтарят, смятаме, че взетите мерки

не са ефикасни и не носят защита и сигурност за членовете на църквата и за техните притежания“.

М. Зиванович заяви, че сръбското правителство не е направило и крачка, за да защити Адвентната църква от престъпления и насилие. Регионалните отговорници за поддържане на обществен ред не са се опитали да заловят и да накажат извършителите на тези престъпления.

„Сърбия преживя трудни времена преди няколко години. Екстремистите търсят емисар сред религиозните малцинства. - потвърждава Джон Грац, директор на Отдела за връзки с обществеността и религиозната свобода към Световната адвентна църква. - Молим правителството на Сърбия да реагира на тези агресивни действия и да покаже на света, че се бори за религиозната свобода“.

Копия от призива бяха изпратени на сръбското правителство, до Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, до Съвета на Европа, до посланиците на САЩ и Австрия, до Центъра за развитие на гражданското общество и до

Последния месец прозорците на адвентната църква в Лесковац бяха строшени.

Генералната конференция на ЦАСД.

Апелът обяснява, че вандализмът е започнал през януари 2008 г. Върху църквите в градовете Сивак, Кула и Крагуевац са изписани заплахи с графити. През октомври прозорците на адвентната църква в Крагуевац бяха строшени. През ноември в Белград офисът на местната църква бе повреден. Вандалите от Белград са били заснети от камера за сигурност, докато са атакували колите на паркинга.

До този момент няма никой арестуван. **ANN**

Френски пастор за президент на Евро-Африканската дивизия

По време на есенното годишно заседание на Евро-Африканската дивизия, което се състоя в Жьони, Швейцария от 1 до 4 ноември, беше избран

нов президент. Досегашният - пастор Улрих Фрикарт - излезе в пенсия и комисия под ръководството на Ян Полсен предложи нов отговорник на Дивизията. Това е пастор Бруно Верталие. Неговото издигане бе одобрено с единодушие от 50-тината представители на национални съюзи и институции. Той ще встъпи в длъжност ефективно от 1 януари 2009 г.

Пастор Бруно Верталие е роден 1948 г. в пасторско семейство. След като завършва Адвентния факултет по теология в Колонж, той започва своята служба в църквата в Бордо (1974-1976), после в Сент Етиен (1976-1980). Ръководи младежкото служение в продължение на 5 години в Индийскоокеанския съюз в Мадагаскар. С връщането си във Франция подновява своето пасторство и служи в църквата в Марсилия. През 1989 г. пастор Верталие следва курсове в университета "Андрюс" в САЩ, където получава докторска степен по практическа теология. След като се връща във Франция, преподава тази материя в теологичния факултет в Колонж. През 1998 г. е избран за председател на Южното съединение на Франция, а през 2004 г. - за ръководител на пасторския отдел в Дивизията.

Женен е, има три дъщери. Като теолог и педагог в Швейцария досегашният президент на Евро-Африканската дивизия пастор Улрих Фрикарт е служител още от 1975 г.

Евро-Африканската дивизия, която е една от трите европейски дивизии, включва 19 страни от Централна, Западна и Южна Европа, както и Северна Африка, Турция и Афганистан.

Наброява 176 200 църковни членове, разпределени в 2 501 църкви.

Тази година се навършват 500 години от раждането на Жан Калвин, големия християнски реформатор, една от главните фигури в европейската история. Неговите възгледи оказват влияние на милиони хора векове наред. С отбелязването на тази специална годишнина е свързана поредицата, която започваме във вестника от брой 1 и която ще продължи през цялата 2009 година.

С тези думи

президентът Джон Кенеди оповестява на света твърдата решимост на САЩ да ангажират целия си интелектуален и икономически потенциал за осъществяването на заветната мечта на човечеството - посещение на друга планета.

Четири месеца преди крайния срок, на 20 юли 1969 г. в 2 часа 56 минути и 20 секунди, човешки крак стъпва на Луната. С думите: "Една малка крачка за човека - един голям скок за човечеството..." Нийл Армстронг остава първите следи върху лунната повърхност. Петнадесет минути по-късно вторият астронавт Едуин Олдрин също стъпва на Луната и започва да експериментира различни методи за придвижване при слабата лунна гравитация. Най-удачни се оказват дръжките „кенгурови“ подскоци, при които се прелитат над 2 метра. Монтирана е телевизионна камера и след това е развят националният флаг на САЩ. Астронавтите провеждат директен разговор с президента Ричард Никсън от лунната повърхност. Следва монтаж на сеизмометър и лазерен отражател за определяне на точното разстояние до Земята и взимане на образци от лунния грунд, общо 21,55 kg.

За отбелязване на събитието е оставена паметна плоча от неръждаема стомана с гравиран надпис: „Тук за първи път стъпиха на Луната хора от планетата Земя - юли 1969 г. сл. Христос.“

Ние дойдохме с мир

от името на цялото Човечество“, последван от подписите на тримата астронавти Армстронг, Олдрин, Колинс и президента на САЩ Ричард Никсън.

През лятото ще честваме кръгла годишнина от този триумф на човешкия гений. Със сигурност по възможно най-завладяващ начин медиите ще ни върнат към онези паметни мигове, които за съжаление няколко дръжави, в това число и нашата, по идеологически причини не позволиха на своите народи да ги преживеят заедно с цялото човечество. Ще има много коментари и анализи на обстоятелствата, но по всяка вероятност почти всички ще бъдат разглеждани в контекста на студентата война и голямата надпревара между двете по онова време суперсили - САЩ и СССР. Високата степен на секуларизация на обществото едва ли ще отчете значимостта на още един фактор, допринесъл за успеха на мисията, който няма особена връзка с идеологическото противопоставяне и рационалния подход.

Във времето между цитираните две изказвания - на президента Джон Кенеди и на първия стъпил на Луната човек, астронавта Нийл Армстронг, - от лунния модул астронавтът Едуин Олдрин отправя до човечеството послание, непосредствено преди отварянето на вратата за слезане върху лунната повърхност. С притаен дъх милиони, а може би и милиарди човешки същества, слушаха думите:

„Искам да използвам тази възможност, за да помоля всеки, който слуша - който и да е, където и да се намира, - да спре за момент и да осмисли събитията, случили се през последните няколко часа, и да изрази благодарността си по свой личен начин.“

"Аз съм виното, и аз съм хлябът. Който остане в Мен, и аз в него, ще даде плод, защото не можете да направите нищо без Мен.""

След краткото послание Олдрин участва в светопричастна служба, като приема хляб и вино, взети от църквата, към която принадлежи.

Факторът вяра и доверие в Бога

също стои в основата на успеха. Астронавтът го отчита всеки път когато вижда мощната му проява. Благодарение на него той приема без завист и неудовлетвореност мисията да бъде вторият, стъпил на Луната. Вярата в Бога го крепи, когато влиза в кораба с ясното съзнание, че е имало течове на гориво и че при излитането може да възникне мощна експлозия, която за секунди да превърне космонавтите в прах. Доверието в Бога му дава спокойствие, когато поради препълване с информация радарът на лунния модул излиза от строя и те трябва да решат за брени секунди къде да кацнат, прелитайки над огромни кратери. А когато преди излитане от Луната разбира, че или той или неговият колега, не е забелязал, че при излитането от лунния модул е закачил с обувките си прекъсвач и го е развалил така, щото моторът не може да бъде запален, кой друг, ако не вярата му дава сила

скритото влияние

„Ние избрахме да отидем на Луната през това десетилетие и да направим другите неща не защото са лесни, а защото са трудни.“

да запази самообладение. Какво решение може да се намери в тази ситуация? Хюстън мълчи. С всяка изтичаща минута расте опасността да не могат да излетят и да намерят смъртта си на Луната. Тогава внезапно той е осенен от една идея - чрез металната химикалка да осъществи контакт и да затвори електрическата верига. С тягостно мълчание космическият център наблюдава неговите действия. Повечето от учените тихо се молят за спасението на астронавтите. И за голяма радост още от първия опит моторът заработва - астронавтите са спасени. Центърът е огласен от благодарствени молитви.

Ако се задълбочим, ще видим, че във всяко епохално откритие или постижение на човечеството винаги присъства факторът вяра. А когато той е водещ, тогава влиянието му се проявява в продължение на столетия. Теологичен спор през XVI в. предизвиква религиозна реформация, в резултат на която западноевропейският свят се разделя на две и се установява нова форма на християнството - протестантството. Последствията обаче надхвърлят очертанията на религията.

Новото изповедание формира нов свят

и всяка страна на живота е повлияна: от науката до сексуалността, от семейния живот до изкуството, от фабриците до бляскавите кули на Уолстрийт, от модерния капитализъм до световната политика.

Предприемаческият дух на американското общество, почитанието към труда, често пъти възприемано като част от религиозността и богослужението, вечният стремеж към откриване на нови хоризонти и съзнанието за мисия в този свят е наследство от протестантската реформация. Шепя хора, силно убедени в религиозната си мисия, в повечето случаи с добро обществено положение и образование, напускат бреговете на Европа и основават нов свят с надеждата, че той ще служи за пример на стария. Вярата им в Бога и в себе си като значима индивидуалност ги изпълва с безмерна ревност да пожертват всичко и да тръгнат по пътя на провидението. Ето как ги описва Пери Милър в своя труд „Психологичен анализ на Нова Англия - XVII век“ (1929 г.):

„Пуританите бяха надарени (или прокълнати!) с мощна вяра в неизтощимата Сила, действаща не само в природата, но и у тях самите -

Силата, която наричаха Бог.“

Пуританите са плод на протестантската реформация в Женева, оказала огромно влияние върху френско и английскоговорещите страни на западния свят. Тя е неразривно свързана с живота и дейността на една личност - реформатора Жан Калвин. Тази година ще се навършват 500 години от неговото раждане. По този повод през цялата година във всеки брой на вестника ще има статия, посветена на неговото дело и на влиянието му в света.

Продължава на стр.6

Литература: 46 000 000 за един ден!

„Църквата на адвентистите от седмия ден вече никога няма да бъде същата!
Тя се раздели на периода `преди` и `след` 6 септември!“

Марк А. Келнер, редактор на Адвентист Ривю Нюз

На 6 септември 2008 г. адвентистите от седмия ден от Южноамериканската дивизия се обединиха, за да извършат нещо, което може да се нарече световен рекорд за еднородна евангелизационна кампания

Те разпространиха близо 50 милиона списания и брошури, носещи вестта за живеене с надежда по целия континент.

Президентите на Бразилия, Боливия, и Еквадор получиха лично копие, доставени им от адвентисти на ръка.

„Аз просто не мога да остана безмълвен относно това, което се случва в нашата църква в Южна Америка“ - казва Ертен Кьохлер, президент на Южноамериканската дивизия.

ПЛАНЪТ

Евангелизаторската инициатива, възлизаща на 1 700 000 щатски долара, имала за цел да включи в осъществяването на проекта повече от 2 600 000 адвентисти в Южна Америка.

Списанията и брошурите рекламирали уебсайтове с библейски материали на испански и португалски езици. А публикациите били преведени на 12 различни езика, за да бъдат изпозвани и в свата уебсайта. Отпечатани били копия на брайл за незрящи, както и специално издание за глухонемни.

Църковният Хоуп Ченъл предавал на живо проповед на испански и португалски през целия ден, заедно със свидетелства относно инициативата по цяла Южна Америка. Църквата планирала празнично богослужение за следващата събота, 13 септември, за хората, пожелали да посетят ЦАСД.

Заглавието на специалното списание, разпространявано през този ден, било „Живей с надежда“ (Viva com Esperança). Съдържанието на статиите обхващало много от проблемите с които се сблъскват хората в Южна Америка: емоционални травми, семейни проблеми, социални кризи, корупция, екологични въпроси и пр.

Всяка статия предлагала съвети за решаването на тези проблеми, сочейки на читателите Библията и представяйки им завръщането на Христос като окончателния им отговор.

Творчески маркетинг

Творчески маркетинг бил логото на събитията, случващи се през целия ден. В Рио де Жанейро, Бразилия, билборд, висок 4.5 метра, бил издигнат непосредствено

до главна улица и ж.п. гара. Милиони го видели.

Автобуси по целия континент били декорирани със специалните стикери „Живей с надежда“, които осигурявали възможността да бъдат видени от десетки хиляди пешеходци и пътуващи.

На други места били издигнати хиляди билбордове, а по улиците били пуснати рекламни автобуси.

Стотици членове от Църквата на адвентистите на седмия ден по цяла Южна Америка облепили колите си с евангелизационни материали.

„Хиляди билбордове бяха издигнати, бяха пуснати рекламни облепени автобуси.“

РЕЗУЛТАТИТЕ

Част от списанието или избрани брошури били поставени като притурка в близо 2,5 милиона броя вестници по цяла Южна Америка.

Президентът на Боливия Ево Моралес получил копие от специалното адвентно списание по време на посещенията си в Кочабамба на 5 септември, където църквата празнувала своята стогодишнина. Моралес говорил за нуждата на боливийците от надежда, почтен живот и стремеж към по-добро бъдеще.

През същия ден Одакур Аморим, адвентист от седмия ден и кмет на град Петролина в щата Пернамбуко, погалил на президента на Бразилия Луис Инасио Лула да Силва копие от списанието, издадено на португалски език. Аморим обяснил на президента целите на тази кампания на надеждата.

Общо 45 000 адвентисти раздали повече от 300 000 екземпляри литература.

Президентът на Еквадор Рафаел Корея получил своето копие от списанието от областния пастор Сантьяго Аяла в своя офис в столицата.

Из цяла Южна Америка групи адвентисти излезли по улиците и кварталите и раздавали публикациите и посланието, че Бог обича всеки човек и се грижи за всички. Вестта била разнесена от бедните квартали до най-богатите в преградията.

Новаторски подход бил осъществен в щата Парана, Бразилия. Там членове от Църква на адвентистите от седмия ден се свързали с управата на затворите и получили разрешение да раздават 18 000 списания на затворниците.

В южната част на Чили, където е вулканът Виларика, адвентистите се изкачили в подножието му, за да може вестта да стигне до жителите на Пуцин и до по-високите населени места около вулкана.

В Боливия студенти и служители на АДРА излезли по големите и малките улици. 45 000 адвентисти разнесли повече от 300 000 книги.

Посетили болници, сиропиталища, търговски центрове, приюти, четири казарми, финансови къщи, гарии, пазари, паркове и главни магистрални.

Кампанията „Живей с надежда“ се разпространила дори отвъд границите на Южна Америка. В Какерджава, префектура Шизуока, Япония, вярващи бразилци от църквата на адвентистите също работели, за да достигнат други бразилци, живеещи в района. Били доставени общо 2 300 списания.

Членовете в Южна Америка били изключително мотивирани за начинанието. Дилма де лос Анжелис от Порто Алегре, Бразилия, казва: „Не искам да живея повече, без да водя другите към надежда!“.

Друг изтъква: „Църквата на адвентистите от седмия ден вече никога няма да бъде същата! Тя се раздели на периода `преди` и `след` 6 септември!“.

скритото влияние

Продължава от стр.5

А то, както и неговата личност, е сложно съчетание от явления, които привличат и отблъскват. И което е най-странното: противоположностите и грешките не отслабват влиянието на реформацията. Въпреки тях тя продължава да е силен и мощен фактор на въздействие върху западните общества през XVI в., XVII в. и XVIII в.

През 1659 г. Калвин пише, че „никога не е имало човек, който да е търпял повече нападки, обиди и клевети“ от него. Това донякъде е вярно, защото, както когато е бил в зенита на своята слава, така и днес той е обвиняван, че бил диктаторът на Женева, хулен е, че е участвал в екзекуцията на еретика Сервет, критикуван е за учението му за предопределението. Самият той споделя, че има лош характер - бил е непреклонен и е смятал, че който се обявява срещу неговото учение, се обявява срещу Бога. Не е могъл да бъде пример в семейния си живот - аскетичният модел, който налага, пропъжда задушевността. Към това се прибавят и нещастия - рано загубва детето и жена си. Живее и умира в самота. И все пак влиянието му е огромно и се чувства и днес.

Именно тази многоплатовост, тази плетеница от грешки и идеали, от посвещеност и фанатизъм, от жертвоготовност и непреклонност ще се опитаме

да разплетем и да извлечем важни поуки. Нека обаче започнем с признанието за неговото дело - какво ще накара голяма част от западния свят да чества неговата годишнина.

Най-големият принос на Калвин е наблягането на значимостта на учението за Бога и Неговото върховенство в християнската теология.

Принос са важните съвети, които дава чрез писма в отговор на запитвания от страна на хора от други държави. Те са събрани в 57 тома!

Друг принос е образователната реформа, която провежда в Женева - въвеждането на тристепенна система на обучение, чиято най-висша степен е Академията, известна днес като Женевски университет. По негов модел се основават колежите в САЩ.

Организацията на управлението на църквата в Женева се превръща в модел и извор на вдъхновение за реформаторите от другите страни.

Калвин допринася за развитието на демокрацията, тъй като възприема представителния принцип в управлението както на църквата, така и на държавата.

Преводът на френски на големия труд на Жан Калвин „Институция на християнската религия“ е първото забележително произведение в проза на френската литература през XV в. То оказва голямо влияние на френската литература и допринася за развитието на френски език така, както Лутеровият превод на Библията за немския език.

От времето на Реформацията рационалност и мистичност, вяра и познание, радикализъм и кон-

серватизъм, строг ред и либерализъм в продължение на петстотин години пресичат своите пътища. Техният сблъсък винаги е предизвиквал сътресения и разделения. Но никога не е могъл да спре влиянието на Бога в този свят. Защото по Негова воля благата вест се проповядва от несвършени човешки същества, носещи като отпечатък в мисленото, в манталитета и в навиците си духа на епохата и на културните традиции. В това съчетание на земно и Божествено винаги има и лошо, и добро. И в края на краищата тези, които с искрени сърца търсят Бога, ще отсеят лошото и ще превърнат доброто в мотивиращ фактор и духовна сила. Така ще станат участници и продължители на влиянието на Божия Дух върху човешкото общество.

В този сблъсък участваме и ние, - разбира се, не така, както е било преди 500 години - на живот и смърт. Но в личен, индивидуален план всеки вярващ застава между две противоборстващи тенденции с претенциите, че са израз на Божията воля.

Надявам се, че прегледът, който ще направим на бурните събития на отпадна отминала епоха, с ще разшири нашите духовни хоризонти и ще ни помага по-лесно да намираме правилните решения, учейки се от резултатите на чуждия опит. Но над всичко нека да стои нашата готовност смирено да слушаме Божия глас - както е казал Исус: „Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога, или аз от Себе Си говоря“ (Иоан 7:17).

Пастор Цанко Митев

Празник на цветята

На 08.11.2008 г. в църква Стара Загора се проведе „Празник на цветята“. Или по друг начин казано, състоя се регионална среща на жените от южна област под надслов: „Ти си роза, ти си крем!“. Истински празник, с който вие - хората от църквата в Стара Загора - внесохте топлина и уют в душите ни!

Събота сутринта Юлия Митева сподели с нас своите мисли в темата си: „Прогресивната жена“. Чухме думи на насърче-

ние и кураж и... още нещо - имаме възможност да размислим над една съвременна визия за това, каква е била и каква е нежната половинка на човечеството.

Любезните домакини ни сервираха вкусно приготвени ястия - чудесно допълнение към духовната храна. (Тук е мястото да благодарим на няколкото мили жени, които ни обгрижваха през цялото време на обедата. Благодарим ви, скъпи сестри!)

Следобед към нас се присъединиха жени от дамския клуб в Стара Загора, наречен „Евита“. Разменихме си символични подаръци, надписани с мили и насърчителни думи. Всяка от нас вложи талант, сръчност и остроумие, за да бъдат те поднесени по приятен и оригинален начин.

Благодарим ви, църква Стара Загора, за усмивките, топлотата, за искрено и сърдечно отношение, с които зареждахте нашето настроение.

Със сигурност всяка от нас отнесе със себе си искрица от вашия огън!

За Вас дописката написа Рада Сакалева - колежка и приятелка от южната област, а понастоящем - в северната.

P.S Откраднах си малко искрици, с които да запалим още веднъж този огън, но сега за "кремовете и розите" от Северната градина!

Нека Божието уханье бъде с всички нас! Амин!

Уроците от миналото - предизвикателство за настоящето

Продължава от стр.1

Защо са толкова малко народите и единици хората, които се изправят, за да защитят евреите?

Защо Европа позволява да има Аушвиц?...

Въпросите не спират доук.

Холокоста е събитие, което има своята логика и е резултат от продъл-

жителни процеси и от формирания се в продължение на векове начин на мислене. Това не е дело на някаква група убийци манаици, които изведнъж решават да избият всички евреи. Идеята, че евреите са хора, чийто живот не струва нищо, не се появява просто от никъде. Трябва да търсим техните корени

в близо 19-вековната антисемитска теология на църквата в Европа.

Призивът - да помним, за да не се повтори

В тази връзка на 27 януари много от църквите в Европа отбелязват Деня в памет на жерт-

вите и оцелелите от Холокоста. Това е и начин за противопоставяне срещу всяка форма на антисемитизъм в Европа. Ние сме длъжни - пред Бога и пред съвестта си - никога повече да не мълчим, но да помним съдбата на тези шест милиона евреи, избити по време на Холокоста в християнска Европа.

Седемте тайни на здравите църкви

Продължава от стр.3

Тайна № 6:

Здравите църкви приемат съвсем сериозно църковното членство.

Като че ли има две основни тенденции, водещи настрана от отговорното членуване. Първата и най-обичайната тенденция е да се поддържат раздути списъци с църковни членове, които всъщност въобще не са верни на църквата. Така църковното членство не означава почти нищо

и не е възможно да се поддържа каквато и да е отчетност. Втората тенденция се среща в църкви, където водачите не вярват, че въпросът за членството е особено важен. Случайният посетител има същото ниво на отговорност, каквото и дългогодишният служител. Тези църкви смятат, че концепцията за членството е отживелица и дори нещо небиблейско.

Тайна № 7:

Здравите църкви ви-

наги се интересуват от евангелизирането.

Имат служения и програми, които насърчават членовете да евангелизират своите невярващи приятели, роднини, колеги и познати. В областта на доктрините ръководителите в тези църкви вярват в буквалното наказание след Второто пришествие. Така евангелизиционните усилия са мотивирани не само от добрата вест на евангелието, но и от лошата вест за онова, което ще се случи, ако то бъде от-

хвърлено.

Вашата църква провежда ли е наскоро „медицински преглед“? Ако направите искрена оценка въз основа на седемте "тайни", за които прочетохте, как бихте я преценили? Като цяло американската църква не е здрава. Дано Бог да даде на църквата ви всичко необходимо, за да бъде ефективна и здрава за слава на Бога.

Томас С. Рейнър, президент и изпълнителен директор на LifeWay Christian Resources.

ЩЕ СЕ МОЛЯ...

Евангелизиционното списание „ЗАЕДНО“ да достигне до всеки дом в България!

„ЗАЕДНО“ ДО ВСЕКИ ДОМ В БЪЛГАРИЯ!

Необходими са 800 000 списания на стойност 320 000 лева за останалата половина от страната.

ДАРИ 40 лв. за печата на 100 СПИСАНИЯ и "ЗАЕДНО" ще достигне до всеки дом в България.

ЗАЕДНО МОЖЕМ да направим Тройната ангелска вест да полети, като съдействаме на Светия Дух за изливането на Късния дъжд и като отправим Високия вик.

Нека изявим вярата си и на дело! „Които сеят с сълзи, с радост ще пожънат!“ (Псалм 126:5).

Банкови сметки:

ОББ: Обединена Българска Банка
IBAN: BG55UBBS80021012690520 BGN
IBAN: BG22UBBS80021419195610 EUR
IBAN: BG10UBBS80021107415710 USD
BIC: UBBSBGSF

Основание за превода:

Проект "ПЪТЯТ КЪМ ХРИСТОС" - (име на област и/или населено място)

„Пътят към Христос“

Продължава от стр.1

За отбелязване е, че списанието и брошурата се радват на радушен прием в над 98% от посетителите домакинства, а турците и мюсюлманите ги приемат с голямо въодушевление.

Библейските курсове: Към проекта бяха преведени 27 безплатни интернет курсове с цел да се задоволи интересът, предизвикан от разпространението на списание „Заедно“ и брошурата „Бъдеще без страх“. Пет от тях бяха отпечатани за кореспонденция по пощата.

Вече работи успешно интернет порталът ЗОВ МЕДИЯ (www.zov-media.org), създаден благодарение на 85 специалисти-преводчици, редактори, дизайнери и програмисти за 10 месеца доброволен труд. От началото на годината 900 курсисти са регистрирани по интернет и пощата, а самите интернет страници са посетени и разглеждани от общо 7 162 души (средно дневно от около 27 души).

Вече имаме създадени осем групи, които в събота провеждат богослужение. Телпърва предстои да бъдат записва-

ни още курсисти и да се развива дейността с библейските курсове.

Обобщени данни: До момента проектът е реализиран наполовина (47%). Отпечатани са 650 000 списания и 1 550 000 брошури на обща стойност 372 115 лева.

Те са разпространени в 4 050 села и градове с разходи за разпространение 37 300 лева.

Достигнати са около 3 900 000 души. Покрито е 47% от населението и 75% от територията на България.

Работата ни обаче не е приключила. Забелязваме, че на този етап областите със силно или средно адвентно присъствие са почти или напълно покрити. Областите със слабо адвентно присъствие и трите най-големи градове в страната - София, Пловдив и Варна - сега стоят като предизвикателство пред нас.

Най-белите полета ни викат да ги засеем. Много от тях са и със силно изразено мюсюлманско присъствие.

Какво остава? Да се покрие 53% от населението и 25% от територията на страната.

Необходими са 331 551 лв. за отпечатване на 800 000 списания и 200 000 брошури за непокрытите 56 общини с 1288 селища.

Цената при такъв тираж остава без промяна 0,41 лв. за брой.

Вярваме, че Бог очаква от нас да довършим започнатото и да достигнем до всяка област в страната ни!

В рамките на два месеца ще се извърши техническата подготовка, отпечатването и доставяне на литературата, за да може около великденските празници да стартираме ключовия етап на кампанията.

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова,

Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“

№49; тел. 840 62 53; e-mail: vestnik_xm@abv.bg

ISSN 1310-8654

Световната Църква на ад-

вентистите от седмия ден обявява от 2009 г. нататък година и половина акцентирание върху евангелизирането. 2009-та е наречена Година на евангелизацията, с което ръководителите на ЦАСД се надяват да се стигне до нарастване броя на членството. Марк Финли, вицепрезидент и отговорник за евангелизирането и свидетелстването, е главният геец на проекта. Почти двадесет години той работи като телевизионен евангелизатор. Избран на този пост през 2005 г., М.Финли работи в различни кътчета на света и в последно време - като говорител и директор на предаването „Писано е“. Понастоящем участва в подготовката на евангелизаторските срещи, които ще се провеждат до лятото на 2010 г. В Генералната конференция обявява администрацията на адвентното телевизионно служене, международния форум за евангелизиране чрез Интернет и проекта „Следвай Библията“.

Марк Финли ни отдели време, за да сподели с нас своите мисли относно най-добрия съвременен начин за евангелизиране на света и върху какво Адвентната църква трябва да се концентрира през следващата година и половина. Ето някои части от това скорошно интервю.

Дискусия в църквата

Колкото повече евангелизационни срещи, толкова по-добра подготовка на църквата за евангелизация

- След толкова години опит в евангелизирането зад гърба ви, какво означава според вас световната евангелизация?

- Да евангелизиращ означава да споделяш Исус по възможно най-широк начин. Да евангелизиращ - това е да споделяш евангелието с всеки човек с цел той да може да осъществи контакт с Исус.

- В началото на Адвентната църква семинарите са били ефикасно средство да се влезе в контакт с хората. Обществото обаче много се промени оттогава. Мислите ли, че подходът ни за евангелизиране се е променил точно толкова?

- Мисля, че евангелизирането се е променило в някои страни. На определени места евангелието се проповядва и днес както преди сто години, когато се е родила Адвентната църква. Някои региони в света са доста отворени за директно проповядване, но в други контексти е по-светски и там не можеш да изискваш хората

да повярват, че Библията казва истината. В днешно време трябва да се концентрираме не само върху истините, които ни идентифицират като адвентисти от седмия ден. В постмодерната култура въпросът, който се поставя, е „Какво ме ползва тази истина?“, а не „Що е истина?“. Мисля, че голямото предизвикателство днес е да открием пред света, че Библията има влияние.

- Какви специфични методи за достигане на хората, които смятат истината за относителна, можете да посочите?

- Методите са многобройни. Един от тях е да се развият взаимоотношения на доверие.

Преди 20 години можех да кажа в моите проповеди: „Ето 25 библейски текста, уверявам ви, че седмият ден е библейската събота“. Днес, освен че мога да дам адекватни библейски текстове, искам да покажа на хората, че в свят на стрес и напрежение, докато животът им се руши, съботата е покана за почивка в Исус. Така всички док-

трини на Свещеното писание намират своето практическо приложение.

- Мислите ли, че тези подходи, ефикасни за постмодерното поколение, имат нещо общо с начините, които Исус е използвал, за да влезе в контакт с хората?

- Да, мисля. Елън Уайт, една от основоположниците на Адвентната църква, напомня в своята книга *Служба за изцеление*, че Исус е бил близо до хората като Един, който желае тяхното добро. Откликвал е на техните нужди, печелел е тяхната симпатия и доверие и след това ги е поканвал: „Следвайте Ме“.

И така днес, когато поучаваме нашите миряни, трябва да им представим необходимостта да отиват сред хората и да са отзивчиви към техните нужди и проблеми. Например как да влезем в контакт с жена, преживяла развод? Как да влезем в контакт с мъж, страдащ от сърдечна болест?

Адвентната църква разполага с многостранен подход едновременно за физическите, умствените и духовните нужди на хората. Можем да влезем в контакт с тях, помагайки на някого да спре да пуши, на друг - да се храни по-правилно и пр.

Исус непрекъснато се е срещал с хората там, където те са. И за да има църквата реално влияние в обществото, трябва да правим същото.

- Ръководството на Световната адвентна църква обяви 2009-та за Година на евангелизирането. Северноамериканската дивизия на Адвентната църква също я обяви за Година на евангелизирането на своя регион. Защо ръководството на ЦАСД е решило да приложи това решение по целия свят?

- Обикновено преди световната административна среща екипът на ръководството на църквата лансира голяма инициатива за евангелизиране. Тази, която ще започне от 1 януари, ще продължи до следващата световна административна сесия през лятото на 2010 г. в Атланта, Джорджия. Ръководителите на Адвентната църква в Северна Америка предложиха 2009-та да стане Година на евангелизирането. Отговорниците на световната ЦАСД съгласуваха с тях как това да се осъществи за всички дивизии. Ние сме много ентузиастични по отношение на тази инициатива в Северна Америка. Вярваме, че ще има хиляди и хиляди евангелизаторски срещи. От 2005 г. до 2010 г. сме планирали 400 000 евангелизационни събития и е наистина изненадващо да се види как Бог действа.

- Евангелизирането е било винаги основна грижа за адвентистите. Защо този път е толкова по-различно?

- Да, наистина евангелизирането е централна грижа на Адвентната църква. Но в някои моменти придаваме на този аспект от дейността ѝ особена значимост. Смятам, че за тази уникална инициатива имаме множество причини. По време на пасторските срещи, административните локални и световни, ще поставим акцент върху това събитие.

- Имам последен въпрос към вас. Мислите ли, че всеки има капацитета да бъде евангелизатор?

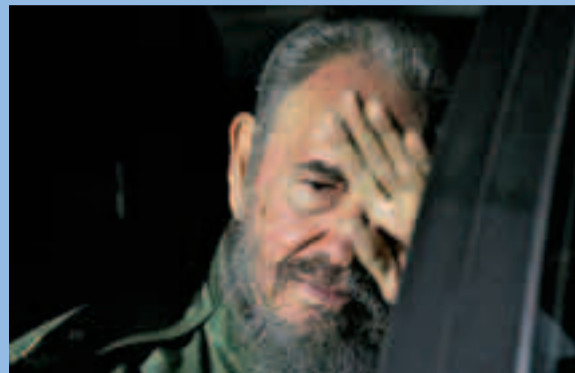
- Мисля, че не всички можем да правим публични евангелизации. Но всички сме призвани да свидетелстваме за Исус.

Топ 10 на новините за 2008-а

Продължава от стр.2

Оказа се, че веществото щедро е било ръсено в храната им, произведена в Китай, за да завиши изкуствено хранителните и стойност. През 2008-ма обаче жертви на алчността станаха бебетата. Шест деца починаха, отново в следствие на бърбечна недостатъчност, а близо 300 хил. бяха хоспитализирани по спешност. Паниката се превърна в глобална, тъй като света разбра, че тайното вещество може да бъде намерено в млякото, яйцата, храната за животни и дори в пластмасови играчки.

8. Залезът на кубинския патриарх

Забравете китайците, те отдавна не са истински комунисти. Последният от големите комунистически водачи от ХХ в. остава вожд Фидел. През десетилетията той запази почти непокътната революционната си харизма, въпреки здравата десница, с която управляваше островната държава. След като повече от половин век лидерът бе всичко необходимо в живота на сърцатите кубинци, ненадейно през февруари Кастро отстъпи властта на по-малкия си брат Раул, за който мнозина тайно се надяват да се окаже умерен реформатор, способен да протегне ръка към идеологическия враг на север. Въпреки че засега Фидел Кастро запазва влиянието си, не на последно място поради факта, че е глава на управляващата комунистическа партия, здравето му непрестанно се влошава. Ерата на революционния динозавър приключи. Несигурният период на прехода започна.

9. Дръзко спасяване в колумбийската джунгла

Светът бе притеснен, когато снимка на сломената и измъчена Ингрид Бетанкур държана в плен от нарко-марксистки революционни колумбийски сили обиколи новинарските медии. Всъщност, непосредствено преди да се превърне в най-известният пленник на света, Бетанкур бе кандидат-президент на Колумбия. През изминалите години непрестанно се говореше за спасяването ѝ, докато то накрая не се превърна в реалност след брилянтна военна операция, подлъгала похитителите ѝ сами да предадат скъпоценната си заложничка.

10. Проклятието на майката-природа

Последния път, когато толкова много хора загубиха живота си от прищявките на природата бе когато цунамито от 2004 г. узми бреговете на Индийския океан, отнасяйки с отпеглящите се вълни живота на над 225 хил. души. Два природни катаклизма през 2008 г. отнеха живота на почти толкова души. Това бяха циклона, опустошил Бирма (позната днес с името Мианмар) през май и земетресението, изравнило със земята селища и градове в най-населената китайска провинция Сечуан през същия месец. Циклонът Наргис погуби може би 150 хил. души, а официалните китайски власти обявиха 87 хил. за загинали в страната си. Светът стана свидетел и на два напълно различни отговора на дъбе откровено авторитарни управления. Военната хунта в Бирма затвори границите си и се самоизолира от останалия свят, докато китайците, притеснени за предстоящата Олимпиада и отчаяно опитвайки се да изчистят помрачения си имидж след протестите в Тибет, позволиха не само на хуманитарните организации да помогнат на засегнатите, но и даоха относително пълна медийна свобода за отразяване на катастрофата.